

SABAH NAMAZI SONRASI ZİKİR VE OTURUŞUN SEBEBİ

*Eûzubillâhimine'ş-şeytâni'r-racîm
Bismillâhirrahmânirrahîm.*

el-Hamdulillahi rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübareken fîhi alâ külli hâlin vefî külli hîn. Vessalâtu vesselamu alâ seyyidi'l evveline ve'l ahirin ve şefii'l müznibin Muhammedini'l-Mustafa ve alâ âlihi ve sahbihi ve men tebiahu bi ihsanin ila yevmi'l ceza.

Emmâ ba'de.

Aziz ve muhterem kardeşlerim; uykumuzu terk ettik. Daha istirahat ihtiyacı varken içimizde, hava aydınlanmadan abdestlerimizi aldık, buraya geldik. Sebep? Allahu Teâlâ hazretleri şu vakitte sabah namazını kılmamızı bize farz kılmış. Bu vakitte kalkacağız ve bu ibadeti yapacağız. Uykumuz da olsa gece geç de yatmış olsak bu vakitte kalkacağız. Saati kuruyoruz. İkide yatmış oluyoruz. Sohbet etmiş oluyoruz, 03'te yatmış oluyoruz, yolcu oluyoruz. Ama bu saatte kalkıyoruz. Neden? Güneşin doğmasından önce bu sabah namazının kılınması lazım.

Bunun gibi öğle namazımız var. İkinci namazımız var. Akşam namazımız var. Yatsı namazımız var. Günde beş defa Cenâb-ı Mevla'nın huzuruna mü'minin miracı olan namaz ile çıkıyoruz. Ve huzur-u Rabbü'l izzette divana duruyoruz. Dua ediyoruz. Münacat ediyoruz. Niyaz ediyoruz. Mevla'mızdan hidayet istiyoruz. Onun kelamıyla onun Kur'an'ını okuyarak dileklerimizi, isteklerimizi arz ediyoruz. Rükû ediyoruz. Sücut ediyoruz. İbadetimizi tamamlıyoruz. Bunlar Allah'ın emri olduğundan, farz olduğundan zorlansak da yeni müslüman olanlar da eski müslüman olanlar da çocuklar da büyükler de hayatımızı Allah'ın emrine uygun bir hâle getirmeye çalışıyoruz.

Diğer hareketlerimizde de böyleyiz. Hoşumuza giden bir şeyler olsa bile günah ise "Bunu yapmamam lazım." diyoruz. İçimiz istiyor, aklımız engelliyor. İçimizdeki meylimize, arzumuz, isteğimize rağmen istediğimiz şeyi yapmıyoruz. Kendi kendimize tutuyoruz, engelliyoruz. Yapmıyoruz. Çünkü Allahu Teâlâ hazretleri bazı şeyleri haram eylemiş. Onların yapılmasının günah olduğunu bildiğimiz için onlardan uzak durmaya çalışıyoruz. Haramlardan uzak duruyoruz kısaca.

a. Haramlar Zararlıdır

Bu haramlar incelendiği zaman hepsinin insanın sağlığına veya topluma, aileye zararlı olduğu görülüyor. Allahu Teâlâ hazretleri kötü bir şey emretmediği gibi iyi bir şeyi de asla ve kat'a yasaklamamıştır. Yasakladığı bir şey kötü olduğu için yasaklanmıştır. İlim de irfan da akıl da mantık da tecrübe de hayatımızdaki bilgiler de o yasaklanan şeyin yasak olması gerektiğini, yapılmaması gerektiğini bize öğretiyor.

Zaten yasaklama işlerini biz kendimiz de yapıyoruz. Biz insanoğulları da bazı şeyleri yasaklıyoruz. “Trafikte şuradan gitme.” Neden? Olmaz işte. Buradan gitmeyeceksiniz, gidersen çarpışırsın. “Buradan sağa dönmeyeceksin.” “Buradan sola dönmeyeceksin.” Şunu yapmayacaksın, bunu yapmayacaksın. Yığınla yasaklar. Neden bu yasaklar? Trafik düzgün olsun diye. Hayat muntazam olsun diye. Kimse kimsenin hakkını çiğnemesin diye. Demek ki yapılmaması gereken işler var. Allah bize bunları genel hatlarıyla söylemiş Kur’ân-ı Kerîm’de, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* hadîs-i şerîflerinde bildirmiş. Biz onları

yapmıyoruz. Mesela içki içmiyoruz. Bu ülkede herkes su gibi içki tüketirken biz müslümanlar içki içmiyoruz.

Polis bizi yolda çevirdiği zaman; “Biz müslümanız. Alkol muayenesi yapmana lüzum yok, biz içki içmeyiz.” diyoruz. İçkinin kötü olduğu, bunların toplumunda da ortaya çıkmış ki geçen sene içki içmekten dolayı yılbaşında polisle bile çatışmaya girdiklerinden bu sene devlet çapında bir gayret gösteriliyor. Şehirlerde içki içilmeyecek. Elinde bir şişe içki bulundurana şu kadar ceza. Şöyle olacak, böyle olacak, birtakım yasaklar.

Benim dinim 1400 küsur yıl önceden bunun kötü olduğunu ortaya koymuş ve içmeyin diye emir buyurmuş. Yirminci yüzyılda, hiç bizim tesirimizin altında kalmamış toplumu ve bunu yapmakta olan toplumu şimdi bunun zararlı olduğunu görüp polisiyle engelliyor. Yılbaşı gecesinde vardığımız kasabada kasabanın ortasında üç tane resmî elbiseli polis duruyordu. Elllerinde cihazlar. Alkol muayenesi yapıyorlardı. Bunun gibi her yasağın her haramın isabetli olduğunu ilim ve irfan gösteriyor. Akıl ve mantık ve tecrübe gösteriyor.

Bir de yapılması emredilmiş olan görevler. Bunlar da bize zor gelebiliyor. “Bunu yap dendi, ama zor.” Yorgunluk, zahmet, sıkıntı, tehlike, meşakkat, üzüntü, ama yap diyor Allahu Teâlâ hazretleri. Bunda da fayda var. Namazlar, oruçlar. Orucu düşünün, param var. Evimde yiyecek de var. Yeme. Niye yemeyeyim? Yeme işte. Yasaklamış Allahu Teâlâ hazretleri. Yılda bir ay önümüzde yiyecek olduğu halde yememe idmanı yapıyoruz. Bu bir bakıma egzersiz.

Neyi öğretmeye çalışıyor dinimiz bize? Canının her istediği şeyi yapma. Yapmamak için de iradeni kuvvetlendir. Bak su içmek senin hakkın, başka zaman. Yemek yemek senin hakkın, başka zaman. Evlilik vesaire senin hakkın, başka zaman. Ama şu Ramazan’da bunları yapmamaya kendini bir alıştıır bakalım. 11 ayda yaptığın şeyleri yapmamaya alış bakalım, diye aslında dinimiz bizi çok mükemmel bir şekilde terbiye ediyor. İrademizi terbiye ediyor. Kötü huylardan bizi kurtarıyor. İyi alışkanlıklar edinmemizi sağlıyor. Ruhumuzu kuvvetlendiriyor. Aklımızı kuvvetlendiriyor. Bedenimizi kuvvetlendiriyor. Toplumumuzu kuvvetlendiriyor. Aile bağlarımızı kuvvetlendiriyor.

Emirleri de yasakları da anlayan insan için hepsi son derece güzel, son derece kıymetli. Anlayan sadece müslümanlar mı? Hayır. İslâm'ın güzel dediği şeylerin güzelliğini dünyadaki herkes anlıyor. İslâm'ın kötü dediği şeylerin kötülüğünü de dünyada herkes anlıyor. *Elhamdülillah*. Bize bunları öğreten Allahu Teâlâ hazretlerinin elçisi. Allah'tan bize bilgi getiren elçi. Bir elçi ne yapar? Bir devletin temsilcisi olarak öteki devletin makamlarına gider, temsil ettiği devletin isteklerini söyler.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz ne yapıyor? Allahu Teâlâ hazretleri kendisini seçmiş. Mustafâ ne demek? Sâfileştirilmiş demek, seçilmiş. Müctebâ seçilmiş demek. Muhtar seçilmiş demek. Allahu Teâlâ hazretleri seçmiş, hazırlamış, güzel bir elçi. Bize göndermiş. Çünkü biz hepimiz doğrudan doğruya Allahu Teâlâ hazretlerinin emirlerini, yasaklarını anlayacak durumda olmuyoruz. Yanlış yolda oluyoruz. Gafil oluyoruz. Cahil oluyoruz. Kör oluyoruz. Basireti kapalı oluyoruz. Kalbi katı oluyoruz. İçi paslı oluyoruz. Böyle insanlara yani mesajı alamayan bozuk

insanlara güzel şahsın Allah'ın emirlerini bildirmesi lazım.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz Allah'ın emirlerini bizlere getirmiş. İki türlü bilgi var Peygamber Efendimiz'de. Bir, Allahu Teâlâ hazretlerinin kendisine vahiy yoluyla gönderdiği, kelimesi kelimesine, harfi harfine hiç değişmeyen sözler var. Buna Kur'ân-ı Kerîm diyoruz. Peygamber Efendimiz bu mesaj kendisine geldiği zaman devenin üstünde olsa deve ayakta duramazdı, çökerdi ağırlığından. Arı vızıltısı gibi bir ses iştilirdi. Deve dayanamazdı, çökerdi. Demek çok muazzam bir şey oluyor. Tahammül edilmez.

Sahabeden birisi diyor ki; “Bir keresinde çok kalabalıktı oturmuştuk. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in dizi benim dizime değiyordu. Vahiy geldi. Öyle fena oldum ki dizim parçalanacak gibi oldu.” Demek ki olağanüstü bir şeyler oluyor. Kur'ân-ı Kerîm geliyor, vahiy oluyor. Vahyin çeşitleri var. Peygamber Efendimiz Allahu Teâlâ hazretlerinin kelamını bize bildiriyor. Etrafında bu işi kaydetmekle vazifeli kimseler vardı. Bunlara vahiy katipleri deniliyordu.

Meşhurlarından bir tanesi İstanbul'daki meşhur sahabi Ebû Eyyûb el-Ensârî hazretleridir. O da vahiy katiplerinden birisiydi. Vahiy kâtipleri hemen yazarlardı Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*in vahyini. Bir de Peygamber Efendimiz kendisine gelen bu vahiylerdeki emirleri ve yasakları ilk önce kendisi uygularlardı. En güzel, en tam şekilde kendisi uygularlardı. Ondan sonrada öteki müslümanlara bunun uygulanmasını öğretirdi. Böylece de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sözleri çok önem taşıyor. Hareketleri çok önem taşıyor. Bunlardan Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi dediğimiz dini bilgiler meydana gelmiş oluyor, toplanmış oluyor.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in dinî olmayan, günlük her insanın yapmakta olduğu birtakım faaliyetleri de vardı. Bunlar asıl sünnetten ayrılır; normal, beşerî herkesin yaptığı olağan olaylar olarak. Dinimizin ana membaı pınarın asıl çıktığı yer Kur'ân-ı Kerîm'dir. Ondan sonraki bilgiler Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sözleri, hareketleri hatta sükûttur.

Çünkü Peygamber Efendimiz yanlış bir şey yapıldığı zaman hemen söylerdi. Yanında yanlış bir şey yapılırsa yanlışın yapılmasına susmazdı. Susuyorsa “Yapılan şey yanlış değil.” diye bir kaide çıkabilir diye. Ama yanlış bir şey oldu mu, hayır öyle yapmayın diye derhal müdahale ederdi. Efendimiz’in âdeti buydu, vazifesi böyleydi.

Yanlış bir şeye susmak yok Peygamber Efendimiz’de. Onun için Efendimiz’in bazı olaylar karşısında ses çıkartmaması bile delil olmuştur. Efendimiz böyle bir şey yapıldı da yanında bir şey demedi. Demek ki mahzuru yok. Mahzuru olsaydı derdi. Buna da takribî sünnet denilir. Kavli sünnet, sözleri. Fiilî sünnet, hareketleri. Takribî sünnet de yanında yapılan olaylara karşı reaksiyon göstermemesi, müdahale etmemesi, durdurmaması, yasaklamaması. “Efendimiz bir şey demedi.” Ne olacak yani Efendimiz bir şey demediyse? Sen ne laf ediyorsun, sen de diyemezsin gibi bir anlam çıkıyordu.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in bize hadîs-i şerîfleriyle tavsiye ettiği veyahut kendisinin uygulayarak sergilediği bir günlük yaşam programı var. Yaşam

tarzı var. Biz de 24 saatimizi yaşarken ne yapmalıyız? Peygamber Efendimiz'in hareketleri gibi yapmaya çalışmalıyız. Bu en normal, en güzel, en mantıklı, en yerinde olan şey.

Efendimiz geceleyin teheccüt namazına kalkardı. Teheccüt namazı imsak kesilmezden önce, imsaktan önce kılınan bir namazdır. Kur'ân-ı Kerîm'de vardır. Bize farz değildir. Ama çok sevaptır. Mecburiyet değil ama çok sevap. Efendimiz hayatının her gecesinde aşağı yukarı kalkardı. Teheccüt namazını kıları. Biz belki ayda bir, yılda bir yapıyoruz. Belki bazıları hiç yapmıyor, bazılarının belki de âdetidir içinizde. Teheccüte kalkıyordur. Allah kabul etsin.

Teheccüt namazı duaların kabul olduğu, çok güzel bir vakitte kılınan çok güzel bir namazdır. Bir keresinde çok rahat bir döşek getirdiler Peygamber Efendimiz'e. Sahabeden bir hanım bir döşek hazırladı. Baktı ki çok basit bir yerde, çok sert bir yerde yatıyor Peygamber Efendimiz. Güzel bir yatak hazırladı. Onlar güzel yatağı bilmezler mi? Güzel yemeği bilmezler mi? Güzel yaşamasını bilmezler mi? Zenginleri yok mu içlerinde? Var. Efendimiz'in

eline para geçmedi mi? Örtüyü yere yayar-
lardı, üstüne para yığılırdı. Böyle bir şey dök-
müş gibi tepelemesine. Avuç avuç dağıtırdı
Peygamber Efendimiz paraları, hayırları. Para
geçmedi mi eline? Çok para geçti.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*
Efendimiz isteseydi saraylar yaptırırdı. İste-
seydi dünyanın en güzel yerlerinde yaşardı.
Eline para geçtiği zaman geçerdi daha güzel
bir yere. Daha manzaralı bir yere. Daha rahat,
daha konforlu bir yere. Her şeye imkânı vardı.
Rahat döşek getirdiler. O gece çok rahat yattı
Peygamber Efendimiz. Mışıl mışıl, tatlı tatlı
uyuyoruz ya bizler yataklarımızda. Ama o gece
teheccüt namazına kalkamadı. Uyku çok rahat
ya. Yatak sert değil. Teheccüt namazına kal-
kamadı, “Bu yatağı benim altımdan alın götü-
rün, bu benim gece namazımı engelledi.”
dedi. Kaldırdı. Rahat istemedi.

b. Peygamber Efendimizin Rahat Yaşama İmkânı Varken Bunu Tercih Etmemiştir

Bakın elinde rahat var. Rahat yaşama
imkânı var. Ama tercih etmiyor. Müteaddit de-
falar kendisine teklif edildi, “Yâ Resûlallah is-
tersen şöyle olsun, böyle olsun.” Zaten Allah

ne dese kabul edecek, duası makbul. Cebrail *aleyhisselâm* geldi; “İstersen şu şehrin iki tarafındaki dağları altın yapacak Allahu Teâlâ hazretleri.” İstemem, dedi Peygamber Efendimiz. Biz olsak isteriz. Paramız olsun da cami yaparız okul yaparız vesaire filan diye isteriz. Efendimiz istemem, dedi.

Peygamber Efendimiz’in peygamberlik vazifesini yapmasından rahatsız olan insanlar baktılar ki Peygamber Efendimiz yeni bir şeyler söylüyor. Bazıları da inanıyorlar. Etrafında kenetleniyorlar. Sımsıkı sarılıyorlar Resulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’e. Bazı itibarlı ama bozuk işler yapan adamların menfaatleri, mevkileri, makamları, şöhretleri, kıymetleri kalmıyor. Allah Allah, Mekke’nin düzeni bozuluyor. “Vazgeç sen bu davadan. Karıştırma ortalığı. Bırak bu işleri. Ne istiyorsun?” dediler.

“Bunları yapmaktan asıl maksadın ne? Zengin olmak istiyorsan dökelim önüne parayı zengin ol.” İstemem. “Başkan olmak istiyorsan başkan yapalım ama düzen bozulmasın. Aynen devam etsin.” Hayır istemem. “En güzel kızlarımızı sana nikahlayalım.” Hayır istemem.

Şöyle yapalım böyle yapalım. Ne teklif etti-
lirse. Buyurdu ki Peygamber Efendimiz: “Bir
elime güneşi verseniz, bir elime kameri verse-
niz. Yine bu davamdan vazgeçmem.”

Çünkü onun davası Allah’ın varlığını, birli-
ğini insanlara öğretmek. Allah var. Şeriki na-
ziri yok. Puta tapmak yok. İnsanların bâtil
inançlara saplanması doğru değil. Yaratanını
bulması lazım, bilmesi lazım. Ona ibadet et-
mesi lazım. Bunu anlatması gerekiyordu Pey-
gamber Efendimiz’in. Onun için “Ben davam-
dan vazgeçmem. Ne yaparsanız ne teklif etse-
niz tesir etmez bana.” dedi. Ve o dava uğruna
devam ettiği için hayatı tehlikeye girdi. Öldür-
meye kastettiler.

“Artık bunu öldürelim. Ama nasıl öldüre-
lim. Tek başımıza öldürsek başımıza dert açı-
lır. Benî Hâşim kabilesi, Kureyş kabilesi bizi ta-
kip eder, intikam alır. Nasıl yapalım? Hepimiz
birleşelim. Katilliği beraber yapalım. Her ka-
bileden birisi hepsi birden saldırınsın. Herkes
vursun kılıcı. Herkes ölümünde pay almış ol-
sun. Herkes katillikten hisse almış olsun. He-
pimizle uğraşamaz ki. Herkes birden vurduğu
zaman işte parasını da öderiz. Kan diyetini,
can diyetini de öderiz. Kurtuluruz.” Dediler,

biliyorsunuz. Efendimiz onun üzerine Mekke-i Mükerreme'den Medine-i Münevvere'ye Allah'ın emri üzere hicret etti. Mekke'de artık öldürmek istedikleri için hicret etti.

Peygamber Efendimiz işte böyle geceleri teheccüde kalkardı rahatını terk ederek, çünkü gecenin o yeri pek kıymetliydi. Sabah namazına gelirdi camiye. *Elhamdülillah* biz de gelmeye çalışıyoruz. İnşallah teheccüdünü de yaparız. Allah nasip eder bundan sonra. Sabah namazından sonra da Peygamber Efendimiz camide oturup ibadetle, zikirle meşgul olmayı bize tavsiye ediyor. Kendisinin de âdetiydi, böyle yapardı. İmam Ebû Dâvut *rahmetullahi aleyh* büyük hadis alimi. Altı meşhur hadis kitabından birisini yazarı. Peygamber Efendimiz'in adetinin bu olduğunu yazıyor.

İmam Tirmizî yine altı meşhur hadis kitabından birisinin bir diğerinin yazarı bir hadis rivayet ediyor, Enes *radiyallahu anhten*. Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuş. Kim sabah namazını cemaatle kılsa. Demek ki cemaatle kılınacak camide. Mü'min erkek namazını camide kılar. Camide kılmak, cemaat olmak çok önemlidir. Cemaati, Cuma'yı terk etmemek

çok mühimdir İslam'da. Cemaatle kılındığı zaman namaz 27 kat daha sevaplı olur. Bir insan cami komşusu olur evinde namaz kılsa evinde namazı olmaz diye Efendimiz'in hadîsi şerîfleri var. Camide namazı kılmak kuvvetli bir sünnettir. İnşallah biz de bundan sonra camiye devam ederiz. Müdavim oluruz.

Camiye gidecek, fedakârlık yapacak, üşenmeyecek, tembellenmeyecek. Sonra Allah'ı zikreder bir halde camide oturacak. Zikirle meşgul olacak.

Zikir namaz gibi oruç gibi bir ibadettir ama bir ara yasaklı bir devrede zikirsiz, sadece namazla oruçla vakit geçirildiğinden millet zikri unutmuştur. Halbuki Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Ya eyyühellezine amenuzkurullahe zikran kesira ve sebbihuhu bukraten ve esila. ¹

---

¹ 33/Ahzab, 41-42

Ey iman edenler Allahu Teâlâ hazretlerini çok zikrediniz. Sabah akşam ona tesbih eyleyiniz. Bunun gibi çok âyet-i kerîmeler var. Rabbinin adını sabahleyin akşamleyin zikret. Allah'ı çok zikreden o erkekler, Allah'ı çok zikreden o hanımlar. Allah size ne mükâfatlar hazırladı. Mağfiretini ihsan eleyecek. Ecr-i azîm verecek, diye müjdeler var.

Allah'ı çok zikredin ki felaha eresiniz diye âyetler var. Çok âyet-i kerîme var. Bir tane olsaydı yine yeterdi. Allah'ın emridir. Hiçbir kimsenin Allah'ın emrini yaptırmamaya hakkı ve salahiyeti yoktur muhterem kardeşlerim. Hiçbir kimsenin “Allah böyle demiş ama yapmayın.” demeye hakkı yoktur. “Allah bunu yapmayın demiş ama şu işi yapın.” demeye de hakkı yoktur.

Allah'ın emrine karşı çıkmaya hiçbir kulun hakkı yoktur. Çünkü bu dinin bir gereğidir. Dine müdahale etmek, hele din Hak din olduktan sonra Hak dine müdahale etmek kimsenin hakkı değildir. Haddi değildir. Böyle bir şeye girişmemesi lazım. Girişilse bile bu hakkın sahipleri bu hakkını çiğnetmemeleri lazım. Sen ne hakla bana karışıyorsun? Allah Allah, sana ne. Zikredeceğim ben, Allah Kur'ân-ı Kerîm'de

emretmiş, zikredeceğim demeli. Ama denmemiştir, denmemiştir, denmemiştir.

Ve sanki Allah bazı şeyleri emretse bile yapılmasa olurmuş gibi bir yanlış kanaat insanların içine yerleşmiştir. Allah Allah. “Allah emretmiş ama ne yapalım.” Omuz silkmeye başlamıştır millet. Emretmiş ama ne yapalım. Ne yapacaksın? Yapacaksın. Aklın yok mu? Allah’ın huzuruna varmayacak mısınız, yarın mahkeme-i kübrâ yok mu? Mahşer yok mu? Allah’ın divanında hesap vermek yok mu? Allahu Teâlâ hazretlerinin cezası, azabı, gazabı yok mu? Cehennem yok mu? İyi kullarına mükafatı yok mu? Sen nasıl Allah’a karşı gelebilirsin? Sen nasıl olur da Allah’ın emrini tutmazsın, yasağını işlersin?

Polisin bile yasakladığı şeyi yapmaktan korkarken Allah’tan nasıl korkmuyorsun? Polis şöyle yapma, diyor. Yapmıyorsun. Niye yapmıyorsun? “Hocam onu öyle yaparsam 900 dolar ceza yeriz.” diyor. Yapar mı? Para gidecek diye. Para gitme korkusundan yapmıyor. Ağır cezadan korkmuşlar. Kim burayı kirletir pisle-tirse 500 dolar. “Fine” ceza demekmiş. Güzel ceza, okkalı bir ceza, 500 Dolar. O zaman

kimse bir şey yapmıyor. Çöpünü alıyor torbasına. Evine götürüyor. Al çöpünü evine götür. Burada çöp bırakma diyor. Baş üstüne. Millet çöprü de yanında taşıyor. Biz olsak camı açarız dışarıya. Bizim çevremizi kirletme diyor, kirletmiyor millet.

Birbirinin sözünü dinleyen insanoğlu Allah emrettiği zaman Allah'ın emrini dinlememeye utanmıyor mu, korkmuyor mu? Allah'la harp mi edecek? Allah'tan korkmuyor mu? Allah'ın cezasının büyüklüğünü idrak etmiyor mu? Kimsenin Allah'ın emrine karşı gelmeye, karşı gelmeyi tavsiye etmeye hakkı yok. Babanın da hakkı yok. "Hakkımı helal etmem." diyormuş. Bazı babalar var, evlat geliyor soruyor. "Ben sizin emrettiğiniz gibi iyi müslüman olmak istiyorum ve yapmaya çalışıyorum. Babam kızıyor bana."

Allah Allah, niye kızsın. Memnun olması lazım. Aferin bizim oğlan delikanlı, maşallah içkici değil, kumarbaz değil, ayyaş değil, sarhoş değil, kötü değil. Aferin bizim oğlan namazında. Halbuki beyefendi istemiyormuş. Soruyorum baban nasıl, namaz kılar mı? Kılmaz. İçki içer. Biraz münkirdir, evde bağırır çağırır, anamı döver bilmem ne filan. Bir de ana baba

haklarının İslam'da önemli olduğunu öğrenmiş. Hakkımı helal etmem, diyormuş. Köpeğin duası kabul olsa gökten kemik yağarmış. Onun hakkı yok. Allah'ın emrini yaptırtmamaya hakkı yok. Allah'ın hakkı babanın hakkıyla kıyas kabul etmeyecek kadar büyük. "Seni dinlemem baba." diyecek. "Babacığım Allah'ın karşısına çıkma, şeytana tapma." diyecek. Ne dedi İbrahim *aleyhisselam*?

﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾²

Ey babalığım. Babası değil. Babalığı. *Lâ ta'budu's-şeytân*. Şeytana tapma. Sen böyle kırk türlü, bin türlü emri söyleyen ben senin evladınım, ben seni severim. Emret omuzuma alayım, gezdireyim. Emret her istediğini yapayım. Kölen olayım. Kulun olayım. Ama bana Allah'ın ibadetini yapmamayı tavsiye etme babacığım. Kendini yakıyorsun. Ben seni dinlemem zaten de kendini de yakıyorsun, demesi lazım. Milletin de bunu böyle bilmesi lazım.

---

² 19/Meryem, 44

c. İslama İnanç Hürriyetini Zedeletmeyeceksiniz

Ana hakkı, baba hakkı, koca hakkı bilmem vali hakkı, kaymakam hakkı, komutan hakkı filan herkes haddini bilmesi lazım. Allah'ın emrine karşı kimsenin çıkmaması lazım. Çıkıyorlar hocam, ne yapacağız şimdi? Hakkını çiğnetmeyeceksin. İbadet hakkını, inanç hürriyetini zedeletmeyeceksin, sattırmayacaksın, attırmayacaksın. O da bir vazife, o da bir vazife. Bizim memleketimiz şehit diyarı idi. Sonradan bu hâle geldi. Neden? Senin gibilerin ses çıkartmamalarından, öteki zalimlerin de o büyük zalimlere yordakçılık etmesinden. İki sebepten. Dalkavuklardan ve nemelazımcılardan bu hâle geldik. Dalkavuklar zalimlere yordakçılık ettiler. Ötekiler de nemelazım dediler. Şimdi biz onların hepsini bırakıyoruz. Yanlışlığını söyleyip geliyoruz.

Sabah namazı kıldı mı bir insan oturup Allah'ı zikredecek. Allah'ı zikretmeyi tavsiye ediyor Peygamber Efendimiz. Onun için söyledim bu kadar sözü. Neden söyledim? Zikir hakkında bir antipatiniz var. Nerden geliyor? Eğitiminizden geliyor. İnsan yanlış eğitilince doğru şeyleri yanlış sanır. "Gericilik." diyor.

“Yobazlık, sofuluk.” diyor. Ne var yani bunlarda. Bunlar kötü. Ya senin yaptığın mı iyi? Plajda gezmek mi iyi? Meyhanede sarhoş olmak mı iyi? Faiz yemek mi iyi? Seninki mi daha iyi?

“Sen bana karışma benim hürriyetim var.” Ha senin hürriyetin var da benim hürriyetim yok mu? Senin canın can da benimki patlıcan mı? Öyle şey mi olur? “Sen bana karışma ben istediğim gibi giyinirim. Boyanırım, soyunurum.” Niye? Memlekette hürriyet var. Nerede satılıyor o? Demek hürriyet var. Hürriyet varsa ben de o zaman ibadetimi yaparım. “Hadi yapamazsın.” Niye yapamam? Sakal bırakamazsın, sakalını kazıyacaksın. Başını örtemezsin, başını açacaksın. Zikir yapamazsın, namaz kılamazsın, cumaya gidemezsin. Allah Allah, sen benim başıma bela mısınız? Niye, sana ne ya? Sen yapmıyorsan cehenneme kadar yolun var. Hadi sen git cehenneme. Bana ne karışıyorsun? Kimse bunu anlayamıyor, şu yaptığım muhakeme tarzını ortaya koyamıyor.

Yani halkın istediğini beğenmedikten sonra seçim ne diye yapıyorsun? Bu kadar trilyonlarca masraflar seçmen kütükleri, sandıklarını bilmem müşahitleri vesaireleri. Bu oyunlar

niye? Otur işte başımıza, ondan sonra har vurup harman savur. Ye iç yan gel keyfine bak. Doyuncaya, patlayınca, tıksırıncaya kadar ye. Niye seçim yapıyorsun? Eğer halkın istediğini kabul edeceksin. Sen çok akıllısın madem. O zaman sen idare et. Seçim yaptırma. “Yok Avrupalılar beğenmez bizi o zaman. O zaman Avrupalılar bize diktatör der. Olmaz.” Ne olacak. Hem Avrupalıların gözünü boyamak için seçim yapacağız. Hem de halkın dediğini yapmayacağız. Hem Avrupa’nın dediği olacak hem benim dediğim olacak. Ama Allah’ın dediği olmayacak. Ya şu mantığa bak. Kur’an’a uymayacak. Allah’ın emrini tutmayacak. Öyle şey yok. Öyle bir şey olur mu? Ne yapacağız? Sabah namazını camide kılacağız. Sonra oturup zikrullahla meşgul olacağız.

Zikrullah kötü bir şey değil. Allah emrediyor. Namaz kötü bir şey değil. Allah emrediyor. Zikrullahı Peygamber Efendimiz tavsiye ediyor. Oturacaksın Allah’ı zikredeceksin.

«مَنْ صَلَّى الْغَدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ قَعَدَ يَذُكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ حَسَنٌ، عَنْ أَنَسٍ.»

Sümme sallâ rak'ateyn. Sonra kalkıp iki rekât namaz kılacaksın. Kim böyle sabah namazını cemaatle camide kılırsa. Evde değil. Sonra oturup zikrullahla meşgul olarak sabahı sevaplı geçirirse. Sonra kalkıp iki rekât namaz kılırsa. *kânet lehu ke-ecri hacetin ve umratin tâmmetin tâmmetin tâmmetin.* Ona Allah o kadar sevap verecek tam bir hac ve umre yapmış kadar. Tam bir hac ve umre yapmış kadar. Tam bir hac ve umre. Tam tam tam. Bir hac ve umre kadar sevap verecek Allah, diye Efendimiz teşvik ediyor.

Tirmizî hadis alimi bu hadise *hadisun hasenun*. Hasen hadis diyormuş. Hadisle ilgilenenler bilirler bu kelimenin ne mânaya geldiğini. Rivayetin nasıl olduğunu anlarlar. Yani zayıf filan değil hadîs-i şerîf. Daha başka hadîs-i şerîfler de var. Efendimiz'in adeti böyleydi. Bazı şeylere Efendimiz biz yapmak iste-

diğimiz zaman “Siz yapmayın. Siz dayanamazsınız. Allah bana kuvvet vermiş, Allah beni doyuruyor. Kuvvet veriyor. Siz takat getiremezsiniz benim yaptığım ibadete.” derdi. En çok ibadet edeniydi sahabenin. Resûlullah’ın ibadeti gibi ibadet yapmaya tahammülleri yoktu başkalarının. O kadar çok ibadet ederdi. Siz o kadar yapmayın, derdi.

Bazen aşkından, şevkinden sahabe-i kirâm onun yaptığını aynen yapmak isteyince o ibadeti yapmayıverirdi. Âdet olacak diye. Ramazan’da çıktı camiye teravih kıldı. Herkes etrafında toplanıyordu aman Resûlullah camiye geldi. Ne güzel. Hadi kılalım şu namazı filan derken. Ondan sonra çıkmayıverdi. Neden? Korktu, farz oluverir size diye. Sonra yapamazsınız diye.

Miraçta, Musa *aleyhisselamın* yanından geçerken dönüşte, Musa *aleyhisselam* soruyor. “Allah senin ümmetine ne vazife verdi?” 50 vakit namaz kılmak vazifesi verdi Rabbim benim ümmetime. “Ben bu halkı senden önce tanıdım. Ben bu insanların huyunu suyunu bilirim. Nasıl tembeldir, dönektir, kaypaktır. Nasıl üşengeçtir ben bunları bilirim. Git Rabbine söyle bu kadarını yapamaz senin ümmetin.

Azaltsın bunu.” Rabbine tekrar dönüp müra-caat ediyor. Allahu Teâlâ hazretleri 10 tane-sini eksiltiyor, 40 vakit.

Bir daha aynı şeyler söyleniyor, 10 tane daha eksiltiyor, 30 vakit. Bir daha, 20 vakit. Bir daha, 10 vakit. Bir daha, 5 vakit. 5 vakit namazı bile *Musa aleyhisselama* tekrar geldiği zaman diyor ki. Kaç oldu? 5 vakit emretti Allah. İndirdi indirdi 5 vakit. “Ya Muhammed ben bu insanları bilirim. Bunu da yapamaz bunlar. Söyle sen, Rabbim bunu da azaltsın.” Artık gidemem, diyor. Ben rica ettim, dua ettim, niyaz ettim; Rabbim indirdi bu kadar. 5 vakit namaz böylece Miraçta bize hediye olarak, Allah’ın emri olarak getirilmiş oluyor. Ama Allah diyor ki; “50 vakti emrettim. 5 vakit namazı kılanlar 50 vaktin sevabını alacaklar. 50 vaktin sevabını vereceğim.”

Oturup zikrullahla meşgul olup sonra iki rekât namaz kılsa ne olur? Bir hac ve umre sevabı Allah verir, diyor. Muhterem kardeşlerim Allah *celle celâlih* kafirlere bile neler veriyor. Kafirlere, Nemrutlara, firavunlara bile neler veriyor. Zaten yediğimiz içtiğimiz yaşadığımız yaşamamız için gerekli eşya, çevre ne-

reden? Her şey Allah'tan, meyveler, hava, güneş, yer, sıhhat, hayat, akıl... Her şeyimiz Allah'tan değil mi? Zaten veriyor. Zaten herkese veriyor. Zaten bol bol veriyor. Ücret istemiyor.

Ücreti Allah'a iman edip kulluk etmek. Allah'a kulluk edene Allah büyük mükâfatını verecek. Böyle yapana bir hac ve umre sevabı verir. Kadir Gecesine isabet edene de bin ayın sevabını veriyor. Bir Ramazan tutup 6 gün de Şevval'in orucunu tutana bir sene ibadet etmiş sevabını veriyor. Bir Kurban Bayramı arefesi günü oruç tutana bir geçmiş senenin ve bir gelecek senenin oruçla geçirilmiş gibi sevabını veriyor.

Allah'ın hazinesi çok. Lütфу çok. Rahmeti çok. İkramı çok. İhsanı çok. Bir hac ve umre sevabı veriyor. Sabah namazından sonra ne kadar oturacak da ne zaman kılacak bu namazı? 25 dakika falan geçtikten sonra kerahat vakti çıkar. O zaman kılınabilir. Güneşin doğmasından 25 dakika, 30 dakika geçtikten sonra.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi dünya ve âhiretin hayırlarına erdirdin. Dünya ve âhiretin şerlerinden korusun. Dinde dünyada âhirette âfiyet, saadet, selamet, beşaret, eman nasip

eylesin. Cehenneme düşmeden, kahrına gazabına uğramadan ilk giren bahtiyar müslümanlarla beraber Peygamber Efendimiz'in izinden cennete girmeyi nasip eylesin. Bizi burada topladığı gibi Peygamber Efendimiz'in hamd sancağı altında da toplansın. Havz-ı kevseri başında da o mübarek havz-ı kevserden doya doya düş etmeyi nasip eylesin. Cennet nimetlerinin en âlâlarını bizlere ihsan etsin. Firdevs-i âlâyı görmeyi nasip eylesin. Rabbimizin cemaline ermeyi nasip eylesin.

Bi hürmeti esrarı suretil Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

12 Şa'bân 1416 / 03.01.1996

[Bütün DİĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'A PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

